

ПРОТОКОЛ

№ 5225

гр. София, 10.11.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 26 СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Аделина И.

Съдебни Даниела Ил. Данаилова
заседатели: Невена Ем. Русева

при участието на секретаря Венелин П. Кръстев
и прокурора Р. Н. Р.

Сложи за разглеждане докладваното от Аделина И. Наказателно дело от общ характер № 20231100205459 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

За СГП – прокурор Р..

ПОДСЪДИМАТА Х. Б. И. – лично и с адв. М. Б..

СТАНОВИЩЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО:

СТРАНИТЕ/поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на разпоредително заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНО ЗАСЕДАНИЕ.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМИТЕ ЛИЦА.

Х. Б. И. – българка, българска гражданка, грамотна, вдовица, неосъждана - реабилитирана, род. на *****, в гр. Дупница, с адрес гр. София, ж.к. *****, с ЕГН *****.

На процесните страни, Съдът разясни правата им по чл. 274-чл.275 НПК.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Разбрахме правата си. Няма да правим отводи.

Становище на страните по въпросите по чл.248 ал. 1 НПК.

ПРОКУРОР: Считам, че делото е подсъдно на СГС. Не са налице основания за прекратяване или спиране на същото.Смятам, че на досъдебната

фаза не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правата на обвиняемото лице. Липсват основания за гледане на делото при закрити врати и прочие. Смятам, че МНО по настоящето производство следва да бъде потвърдена. Нямам искания за събиране на нови доказателства, що се касае до основанията за разглеждане на делото по реда на особените правила, то считам, че същото зависи от изразената воля на защитника и подсъдимата, при налични основания, не бих се противопоставила за това.

АДВ. Б.: Поддържам всичко казано от представителя на държавното обвинение. Единствено държим, както пред предишен състав да представим споразумение пред съда за приключване на делото по този ред.

ПОДС. И.: Присъединявам се към казаното от адвокатата ми.

СЪДЪТ, се оттегли на тайно съвещание.

СЪДЪТ, след проведено тайно съвещание и след като отчете становището на процесните страни във връзка с обсъжданите в разпоредителното заседание въпроси и отбелязва следното:

С оглед вмененото на подсъдимата престъпление, делото се явява подсъдно на СГС съгл. правилата за местна и родова подсъдност. По делото не се спори относно обстоятелството за липса на основание за прекратяване или спиране на наказателното производство. Не се спори между процесните страни и за липса на допуснати съществени процесуални нарушения, но въпреки това и след цялостна служебна проверка на делото, **СЪДЪТ** констатира такива. Същите са отстраними и това налага прекратяване на съдебното производство и връщане делото на СГП.

Констатираното съществено процесуално нарушение е свързано с инкриминирания период. На обвиняемата са й вменени две отделни престъпления по чл.354а ал.1 НК, като инкриминираният период е отграничен „от неустановена дата до 15.03.2023г.“, като по този начин е изписано самото престъпление и в Постановлението за привличане на обвиняем. В тази връзка началният момент така както е посочен от държавното обвинение е изключително неясно и неточно формулиран и води до значително разширяване на обхвата на доказателствена преценка и то неограничено – напр. до разширение във времеви аспект на събиране на доказателства и изследване поведението на обвиняемата от момента на раждането ѝ или от момента, в който придобива качеството на наказателно-отговорно лице по см. на чл.31 НК или от момента на построяване на сградите, в които са извършени описаните действия по разследването и т.н. Периодът на извършване на престъплението с неговия начален и краен момент не само представлява изискуем съставомерен елемент и като такъв следва да бъде максимално конкретизиран, но се явява и от изключително значение по делото – т.напр. при хипотезата на липса на конкретизация в горния смисъл съдът е поставен пред невъзможност да прецени субективния елемент, ако към момента на отпочване на престъпната дейтелност деецът е бил непълнолетен.

Тази формулировка на общо и схематично изписване на началния времеви момент не покрива законовите изисквания за надлежна

конкретизация на престъплението, предмет на обвинението, касателно датата на неговото извършване и поставя подсъдимия в ситуация да се защитава по обвинение в практически неограничен и безкраен период назад във времето. В тази вр. е необходимо да се има предвид, че деянието „държане“ по естество и юридическа характеристика представлява система от целенасочени действия и като такива, винаги имат определен начален момент на извършване.

Въпросът дори не е практически (в контекста на необходимостта от събиране на множество доказателства), а е юридически. Датата на извършване на престъпното деяние е обективен елемент от престъпния състав и е включена в предмета на доказване, но очертаният в ОА период, в частност неговият начален момент (визиран за „неустановена дата“) действително се явява неустановен и в този смисъл е изразена волята на държавното обвинение за неустановеност на един от елементите от обективната страна. Тези действия на прокурора са в противоречие с нормата на чл.246 ал.1 НПК, регламентираща правомощието му по внасяне на ОА само и единствено в хипотезата на „убеденост, че са събрани всички доказателства“ за извършено престъпление, като всяко престъпление се ползва с конкретни индивидуализиращи го обективни характеристики, включая и инкриминирана дата, респ. инкриминиран период. Визираният начален „неустановен“ момент в случая поставя съда в невъзможност за преценка за съотносимост на събраните доказателства и на бъдещи представени такива в тази връзка, тъй като именно обвинителната диспозиция със сочените съставомерните елементи на престъплението очертават предмета на доказване.

Нещо повече - в тази връзка няма описани факти в ОА. Единствените факти, описани в същия, са свързани именно с датата на извършени ПСД по претърсване и изземване, а именно 15.03.2023г., респ. фактите изцяло са съсредоточени досежно тази последна дата, явяваща се краен момент на целия инкриминиран период, което се оценява за нарушение на чл.246 ал.2 НПК.

При горните доводи съдът оценява за СПН липсата на прецизно и конкретно очертаване на началния момент на инкриминирания период (допустимо е същият отново да бъде записан не с конкретна дата, а по-скоро като „неустановена дата през ... определена година“, но началният момент на отпочване на престъпното посегателство следва да е достатъчно ориентиран във времето). Съществено нарушение представлява и липсата на описани в обстоятелственото изложение на ОА на конкретни данни за този начален момент, като именно по този начин във времеви аспект следва да се рамкира инкриминираната дейтелност на обвиняемата.

Доколкото горното представлява съществено процесуално нарушение по см. на чл.249 ал.4 т.1 НПК, то

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

Делото е подсъдно на СГС.

Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по настоящето НОХД № 5459/2023 г. по

описа на СГС, НО, 26-ти състав и **ВРЪЩА** делото на СГП за отстраняване на горните съществени процесуални нарушения .

Определението по т. 3 подлежи на обжалване и протестиране пред САС по реда на глава 22 НПК.

Съдебното заседание приключи в 10:35 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____